

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. července 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro — Itálie) — Raffaello Visciano v. Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(Věc C-69/08) ⁽¹⁾

(„Sociální politika — Ochrana zaměstnanců — Platební neschopnost zaměstnavatele — Směrnice 80/987/EHS — Povinnost uhradit veškeré nesplacené pohledávky do výše předem stanovené horní hranice — Povaha pohledávek zaměstnance vůči záruční instituci — Promlčecí lhůta“)

(2009/C 220/13)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro

Účastníci původního řízení

Žalobce: Raffaello Visciano

Žalovaný: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale di Napoli Sezione Lavoro — Výklad článků 3 a 4 směrnice Rady 80/987/EHS ze dne 20. října 1980 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se ochrany zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele (Úř. věst. L 283, s. 23; Zvl. vyd. 05/01, s. 217) — Záruka mzdy odpovídající posledním třem měsícům pracovní smlouvy v mezích předem stanovené horní hranice — Odpočet vyplacené náhrady od záloh na mzdu vyplacených zaměstnavatelem — Vnitrostátní právní úprava, která připouští rozdílnou právní kvalifikaci téhož plnění podle subjektu, který jej má poskytnout, a která připouští změnu promlčecí lhůty pro podání žaloby k soudu

Výrok

- 1) Články 3 a 4 směrnice Rady 80/987/EHS ze dne 20. října 1980 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se ochrany zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele nebrání vnitrostátní právní úpravě, která umožňuje kvalifikovat nesplacené pohledávky zaměstnanců jako „dávky sociálního zabezpečení“, když jsou tyto pohledávky hrazeny záruční institucí.
- 2) Směrnice 80/987 nebrání vnitrostátní právní úpravě, která používá původní pohledávku zaměstnance týkající se mzdy pouze jako srovnávací údaj pro určení plnění, které musí být zaručeno zásahem záručního fondu.
- 3) V rámci žádosti zaměstnance o úhradu nesplacených pohledávek týkajících se odměny záručním fondem nebrání směrnice 80/987 použití promlčecí lhůty jednoho roku (zásada rovnocennosti).

Nicméně je na vnitrostátním soudu, aby přezkoumal, zda její úprava ve skutečnosti neznemožňuje nebo nečiní příliš obtížným výkon práv přiznaných právním řádem Společenství (zásada efektivit).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 107, 26.4.2008.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. července 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie van België — Belgie) — Gilbert Snauwaert, Algemeen Expeditiebedrijf Zeebrugge BVBA, Coldstar NV, Dirk Vlaeminck, Jeroen den Haerynck, Ann de Wintere (C-124/08), Géry Deschaumes (C-125/08) v. Belgische Staat

(Spojené věci C-124/08 a C-125/08) ⁽¹⁾

(„Nařízení (EHS) č. 2913/92 — Celní kodex Společenství — Celní dluh — Částka cla — Sdělení dlužníkovi — Trestný čin“)

(2009/C 220/14)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van Cassatie van België

Účastníci původního řízení

Žalobci: Gilbert Snauwaert, Algemeen Expeditiebedrijf Zeebrugge BVBA, Coldstar NV, Dirk Vlaeminck, Jeroen den Haerynck, Ann de Wintere (C-124/08), Géry Deschaumes (C-125/08)

Žalovaný: Belgische Staat

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hof van Cassatie van België — Výklad čl. 221 odst. 1 a 3 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (znění platné v roce 1992) (Úř. věst. L 302, s. 1, Zvl. vyd. 02/04, s. 307) — Dodatečný výběr dovozního nebo vývozního cla — Otázka povinnosti zaúčtovat částku cla před jejím sdělením dlužníkovi — Promlčecí lhůta — Celní podvod — Uložení společné a nerozdílné povinnosti

Výrok

- 1) Článek 221 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, musí být vykládán tak, že sdělení částky dovozního nebo vývozního cla celními orgány odpovídajícím postupem dlužníkovi může být platně provedeno, pouze byla-li částka tohoto cla předtím uvedenými orgány zaúčtována.

- 2) Článek 221 odst. 3 nařízení č. 2913/92 musí být vykládán v tom smyslu, že celní orgány mohou dlužníkovi platně sdělit částku cla dlužného ze zákona po uplynutí lhůty tří let od okamžiku vzniku celního dluhu, nebylo-li možné přesnou částku cla určit následkem trestného činu, a to i tehdy, není-li uvedený dlužník pachatelem tohoto činu.

(¹) Úř. věst. C 142, 7.6.2008.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. července 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hof van Cassatie van België — Belgie) — Distillerie Smeets Hasselt NV v. Belgische Staat, Louis De Vos, Bollen, Mathay & Co BVBA, likvidátor Transterminal Logistics NV, Daniel Van den Langenbergh, Firma De Vos NV a Belgische Staat v. Bollen, Mathay & Co BVBA, likvidátor Transterminal Logistics NV a Louis De Vos v. Belgische Staat

(Věc C-126/08) (¹)

(„Nařízení (EHS) č. 2913/92 — Celní kodex Společenství — Vybrání dovozního nebo vývozního cla po propuštění zboží — Zaúčtování částky cla — Zápis do účetních dokladů nebo na jiný rovnocenný nosič údajů — Zápis do protokolu považovaný za zaúčtování — Předání opisu protokolu považovaného za sdělení částky cla dlužného ze zákona“)

(2009/C 220/15)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van Cassatie van België

Účastníci původního řízení

Žalobci: Distillerie Smeets Hasselt NV, Belgische Staat, Louis De Vos

Žalovaní: Belgische Staat, Louis De Vos, Bollen, Mathay & Co BVBA, likvidátor Transterminal Logistics NV, Daniel Van den Langenbergh, Firma De Vos NV

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hof van Cassatie van België — Výklad čl. 217 odst. 1 a čl. 221 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (platné znění v roce 1992) (Úř. věst. L 302, s. 1) — Vybrání dovozního nebo vývozního cla po propuštění zboží — Otázka požadavku zaúčtování částky cla před jejím sdělením dlužníkovi — Pojem „zápis do účetních dokladů nebo na jiný rovnocenný nosič údajů“

Výrok

Článek 217 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, je třeba vykládat v tom smyslu, že členské státy mohou stanovit, že zaúčtování částky cla

vyplývající z celního dluhu je provedeno zapsáním uvedené částky do protokolu, který je vypracován příslušnými celními orgány a který konstatuje porušení použitelných celních právních předpisů.

(¹) Úř. věst. C 142, 7.6.2008.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 16. července 2009 — Komise Evropských společenství v. Polská republika

(Věc C-165/08) (¹)

(„Geneticky modifikované organismy — Osiva — Zákaz uvádění na trh — Zákaz zápisu do vnitrostátního katalogu odrůd — Směrnice 2001/18/ES a 2002/53/ES — Uplatňování důvodů etického a náboženského charakteru — Důkazní břemeno“)

(2009/C 220/16)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: B. Doherty a A. Szymkowska, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika (zástupce: M. Dowgielewicz, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 22 a 23 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/220/EHS (Úř. věst. L 106, s. 1; Zvl. vyd. 15/06, s. 77) a čl. 4 odst. 4 a článku 16 směrnice Rady 2002/53/ES ze dne 13. června 2002 o Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin (Úř. věst. L 193, s. 1; Zvl. vyd. 03/36, s. 281) — Vnitrostátní právní úprava zakazující uvádění na trh osiva geneticky modifikovaných odrůd, jakož i jejich zápis do vnitrostátního katalogu odrůd

Výrok

1) Polská republika tím, že zavedla zákaz volného oběhu osiva geneticky modifikovaných odrůd, jakož i zákaz zápisu geneticky